

Arrest

nr. 65 547 van 11 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VROMBOUT, loco advocaat W. GARDIN en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 2 augustus 2005 toe op Belgisch grondgebied en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken nam op 6 september 2005 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis).

1.3. Na dringend beroep nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 februari 2006 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Verzoekster diende tegen deze beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State die bij arrest van 31 maart 2010 werden verworpen (RvS 31 maart 2010, nr. 202.661).

1.4. Op 15 juli 2010 diende verzoekster, die verklaart België sinds de afsluiting van haar eerste asielaanvraag niet meer te hebben verlaten, een tweede asielaanvraag in.

1.5. Op 1 februari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 2 februari 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger en van Russische origine te zijn en in Grozny, Tsjetsjenië, gewoond te hebben. U verliet op 29 juli 2005 uw land van herkomst en diende op 3 augustus 2005 een eerste asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische asielinstanties omwille van volgende redenen.

In 1990 verhuisden u en uw moeder, A.(...) J.(...), van Serginskiy naar uw grootmoeder in Grozny. In 2001 begon u een relatie met E.(...) R.(...) I.(...) (O.V. x.xxx.xxx), een buurjongen van gemengde Tsjetsjeens-Russische origine. Hij werd drie keer gearresteerd op verdenking van participatie aan rebellenactiviteiten. Na zijn laatste aanhouding in november 2004 vertelde hij u dat hij Tsjetsjenië zou verlaten en reisde hij via Ingoesjetië naar België. Toen begonnen uw problemen. U werd bedreigd door Tsjetsjenen die niet konden verdragen dat u als Russische een relatie had met een Tsjetsjeen. Tot tweemaal toe voerden gemaskerde mannen een huiszoeking bij u uit en stelden vragen over R.(...)'s verblijf. De laatste keer namen ze u mee, namen ze uw paspoort af en sloten u drie dagen op. Tijdens deze periode werd u herhaaldelijk ondervraagd en geslagen.

Op 16 februari 2006 werd in het kader van uw eerste asielaanvraag een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen, gezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen dat u sinds 1990 in Tsjetsjenië geregistreerd was en er verbleef. Hiertegen diende u beroep in bij de Raad van State. Dit beroep werd op 31 maart 2010 verworpen.

Op 15 juli 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw tweede asielaanvraag gedeeltelijk steunt op dezelfde verklaringen die u heeft aangehaald tijdens uw eerste asielaanvraag en bovendien haalt u een aantal nieuwe asielmotieven aan. Meer bepaald verklaart u niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst omdat het appartement waar u in Grozny verbleef nu door andere mensen wordt bewoond. Bovendien slaagt u er niet in een Russisch paspoort te verkrijgen. In de zomer van 2008 heeft u reeds bij het Russisch consulaat in België tevergeefs geprobeerd een dergelijk paspoort te verkrijgen. In het consulaat werd u toen gemeld dat het consulaat niet bevoegd is om Russische paspoorten af te leveren en dat u zich hiertoe diende te wenden tot de bevoegde instantie op de plaats waar u in de Russische Federatie gedomicilieerd was. U verklaart echter dat u helemaal geen officieel adres heeft in de Russische Federatie, waardoor u geen Russisch paspoort kan krijgen. Omwille van het gebrek aan een paspoort zou u in geval van een terugkeer naar de Russische Federatie ook de door u in België aangevatte studies niet kunnen verderzetten. Ook vreest u de etnische spanningen tussen Russen en Tsjetsjenen en vreest u in Tsjetsjenië problemen te zullen krijgen omwille van uw Russische origine. U haalt ook het voorbeeld van uw moeder aan om aan te tonen dat het voor u of haar onmogelijk is om zich buiten Tsjetsjenië te hervestigen. Uw moeder heeft Grozny om een voor u onbekende reden verlaten en verbleef sinds eind 2005 in Kemerovo, Siberië. Daar heeft ze tevergeefs officieel werk proberen te vinden. Dit is niet gelukt omdat ze niet beschikt over een Russisch paspoort. Uiteindelijk heeft uw moeder er gewerkt in een klein winkeltje waar illegale alcohol werd verkocht. Uw moeder werd hiervoor 2 keer gearresteerd en mishandeld door de politie en heeft in 2007 Rusland verlaten en een asielaanvraag ingediend bij de bevoegde Franse instanties.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u nu volgende documenten voor: een duplicaat van uw geboorteakte, het werkboekje van uw moeder, twee medische attesten op naam van uw moeder, de kwijting van een aangetekende brief van uw moeder gericht aan de paspoortdienst van Grozny, een brief gericht aan uw moeder van een buurtbewoner van uw appartement in Grozny, een brief gericht aan uw moeder van een werkgever in Kemerovo, een attest van tewerkstelling, gericht aan uw moeder van de vervangend directeur van school nummer 7 in Grozny, een brief van deze adjunct-directeur, en 3 enveloppen waarmee bovenstaande documenten naar uw moeder in Frankrijk werden verstuurd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw tweede asielaanvraag gedeeltelijk op dezelfde verklaringen baseert als uw eerste asielaanvraag. Daarenboven haalt u bij uw tweede asielaanvraag een aantal nieuwe asielmotieven aan: u heeft immers geen Russisch paspoort en kan niet in het bezit raken van een Russisch paspoort, andere mensen wonen nu in uw appartement in Grozny, omwille van het gebrek aan een Russisch paspoort zou u uw aangevatte studies niet kunnen verderzetten en zou u in Tsjetsjenië problemen krijgen omwille van uw Russische origine (CGVS, p. 4, 8 & 12). U haalt de problemen van uw moeder aan om aan te tonen dat u zich niet buiten

Tsjetsjenië kunt vestigen omdat u geen Russisch paspoort heeft (CGVS, p. 4). Uw asielmotieven tracht u te staven met de door u neergelegde documenten (CGVS 2e aanvraag, p. 4).

Uw eerste asielaanvraag werd echter al onderzocht door het Commissariaat-generaal waarna besloten werd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verblijf in Grozny en Tsjetsjenië en omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die u er zou hebben gekend omwille van uw relatie met E.(...) R.(...) I.(...) (O.V. ~~x.xxx.xxx~~) aangezien R.(...) ontkende een relatie met u te hebben en aangezien u en R.(...) tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd aangaande jullie laatste ontmoeting met elkaar in Tsjetsjenië. Daarna besloot ook de Raad van State dat in uw hoofd geen vrees voor vervolging kon worden vastgesteld o.a. omwille van uw gebrekkige elementaire kennis van Tsjetsjenië en de stad Grozny. Tijdens uw tweede asielaanvraag heeft u geen verklaringen afgelegd of documenten neergelegd die deze appreciatie kunnen ontkrachten. Immers, u haalt geen enkel nieuw bewijs aan in verband met het door u verklaarde verblijf in Tsjetsjenië. Bijgevolg kan er in het kader van uw tweede asielaanvraag evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat, in geval van een terugkeer, u er nog problemen zou kennen omwille van R.(...) of omwille van uw etnische origine.

Uw verklaring volgens dewelke u niet naar de Russische Federatie kunt terugkeren omdat u geen Russisch paspoort heeft of kan verkrijgen, is niet aannemelijk. Meer bepaald verklaart u niet te kunnen terugkeren omdat het appartement waar u in Grozny verbleef, bewoond wordt door andere mensen waardoor u nu geen verblijfplaats meer heeft waar u gedomicilieerd zou kunnen worden en aangezien u niet gedomicilieerd bent in de Russische Federatie is het voor u onmogelijk een Russisch paspoort te verkrijgen (CGVS, p. 5 & 8). Uit uw verklaringen blijkt dat u het onvermogen om een nieuw paspoort te bekomen, verbindt aan administratieve omstandigheden van uw verblijf in Tsjetsjenië. In het kader van uw eerste asielaanvraag werd echter reeds vastgesteld dat het door u verklaarde verblijf in Tsjetsjenië niet geloofwaardig is. Bijgevolg kan het evenmin geloofwaardig worden genoemd dat het u om reden van het vermeende gebrek aan propiska in Tsjetsjenië onmogelijk zou zijn een nieuw Russisch paspoort te verkrijgen. Daarenboven, gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verblijf in Tsjetsjenië, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat uw toenmalig paspoort op 15 mei 2005 in Grozny is afgenomen door agenten (gehoor CGVS 1e aanvraag, p.2; verklaring DVZ 1e aanvraag, vraag 20) en dat u nu geen Russisch paspoort zou hebben (CGVS, p. 4).

Wat de door u aangehaalde problemen van uw moeder betreft die uzelf ook zou kunnen kennen in geval van een terugkeer naar de Russische Federatie omdat u geen Russisch paspoort heeft, dient te worden vastgesteld dat uzelf verklaart dat de problemen van uw moeder niets te maken hebben met uw problemen (CGVS, p. 4). Bovendien verklaart u niet te weten of u zelf problemen zou hebben in de Russische Federatie indien u wel een paspoort had (CGVS, p. 12) en kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat uw paspoort op 15 mei 2005 in Grozny werd geconfisqueerd. Bijgevolg heeft u dit door u genoemde asielmotief niet aannemelijk kunnen maken.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat uw paspoort werd geconfisqueerd en u bijgevolg geen paspoort meer heeft, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u uw studies in de Russische Federatie om die reden niet kunt verderzetten.

De door u neergelegde documenten in het kader van uw tweede asielaanvraag zijn onvoldoende om de geloofwaardigheid van uw eerste asielaanvraag te herstellen en om de nieuwe asielmotieven aannemelijk te maken.

Immers, wat het duplicaat van uw geboorteakte betreft, dient opgemerkt te worden dat het in 2002 werd uitgereikt in Tjumen, Siberië (CGVS, p.6), en staat bijgevolg uw bewering dat u op dat moment in Tsjetsjenië verbleef, niet.

Het door u neergelegde werkboekje van uw moeder bevat enkel informatie over de arbeidsgeschiedenis van uw moeder en stelt dat uw moeder op 24 augustus 1990 werd ingeschreven als leraar van school nummer 7 in Grozny. (CGVS, p. 7). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de door u verklaarde problemen dateren vanaf eind 2004, terwijl dit werkboekje enkel informatie bevat tot oktober 2002. Bovendien betreft het het werkboekje van uw moeder en bevat het geen gegevens over u (CGVS, p. 12), waardoor dit werkboekje geenszins kan aantonen dat u in Tsjetsjenië verbleven heeft.

De 2 medische attesten van uw moeder verwijzen naar de problemen die uw moeder zou hebben gehad in Kemerovo, problemen waarvan u reeds aangaf dat er geen verband is met de door u verklaarde problemen. Daarbij dient te worden opgemerkt dat deze medische attesten geen oorzaak of omstandigheden van de door uw moeder opgelopen verwondingen weer (vertaling bij betreffende document). Bijgevolg vermogen deze attesten bovenstaande beslissing niet te beïnvloeden.

Wat de kwijting van een aangetekende brief van uw moeder naar de paspoortdienst in Grozny betreft, dient opgemerkt te worden dat deze noch informatie bevat betreffende uw verblijf in Tsjetsjenië, noch over de door u verklaarde problemen in Tsjetsjenië, noch over de inhoud van de verstuurd brief. Deze brief geeft enkel blijk van enige communicatie van uw moeder met de politie in Grozny.

Wat de 4 brieven aan uw moeder betreft, dient vooreerst opgemerkt te worden dat ze enkel informatie over uw moeder bevatten. De brief gericht aan uw moeder van een buurtbewoner van uw appartement in Grozny deelt mee dat in het appartement andere mensen wonen (vertaling betreffende document). Het betreft echter een louter persoonlijke getuigenis van die buur en daardoor bezit de brief geen objectieve bewijskracht. Wat de brief gericht aan uw moeder van een werkgever in Kemerovo betreft, dient eveneens opgemerkt te worden dat het een louter persoonlijke getuigenis is van ene S.(...) en dat de brief daardoor geen objectieve bewijskracht bezit. Bovendien handelt deze brief enkel over de problemen van uw moeder. Bijgevolg weerlegt deze brief de gedane vaststellingen betreffende de problemen die u zou kennen omdat u geen propiska en paspoort in de Russische Federatie zou kunnen krijgen, niet. Wat de brief gericht aan uw moeder van de vervangend directeur van school nummer 7 in Grozny betreft, dient te worden opgemerkt dat deze brief opgesteld is op 24 september 2009, met name meer dan drieënhalf jaar na de weigering van uw eerste asielaanvraag. De vaststelling dat u tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag vermeldt dat u nog contact had met uw moeder (ontvankelijkheidsgehoor 1e aanvraag, p. 1 & 2) en de vaststelling dat u op de hoogte bent van de gebeurtenissen met uw moeder sinds uw vertrek uit de Russische Federatie (CGVS 2e aanvraag, p. 3 & 4), geven blijk van een regelmatig contact met uw moeder sinds uw aankomst in België. Bijgevolg is het opmerkelijk dat u of uw moeder niet vlugger in het bezit van een dergelijk document betreffende het werk van uw moeder in de school in Grozny zouden kunnen raken. Deze vaststelling geeft dan ook aanleiding tot twijfel aan de authenticiteit van dit document. Te meer gezien het document in feite een handgeschreven brief is, met als enige authenticatie de stempel van voornoemde school. Bovendien worden u of uw problemen niet in de betreffende brief vermeld. Wat de brief gericht aan uw moeder van dezelfde plaatsvervangende directrice betreft, met daarin de melding waarom het niet mogelijk is uw moeder het meest recente werkboekje op te sturen alsook de melding dat de lokale politie in Grozny nog steeds naar haar vraagt, dient opgemerkt te worden dat het louter een persoonlijke getuigenis van de schrijver van de brief betreft waardoor de brief geen objectieve bewijskracht heeft. Bovendien bevat deze brief geen informatie over uw verblijf in Tsjetsjenië of over uw problemen, doch enkel over uw moeder.

De 3 enveloppen waarmee bovenstaande documenten naar uw moeder in Frankrijk zijn verstuurd (CGVS, p. 9, 10 & 11) bevatten noch informatie over uw verblijf in Tsjetsjenië, noch over de door u verklaarde problemen.

Omwille van bovenstaande vaststellingen moet worden opgemerkt dat de door u aangehaalde nieuwe elementen (verklaringen en documenten) geenszins de beoordeling van uw eerste asielaanvraag - waarbij geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen - wijzigen en kunnen ze bovendien de door u aangehaalde nieuwe asielmotieven niet aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. Met betrekking tot de overweging in de bestreden beslissing dat "in het kader van uw eerste asielaanvraag werd echter reeds vastgesteld dat het door u verklaarde verblijf in Tsjetsjenië niet geloofwaardig is; bijgevolg kan het evenmin geloofwaardig worden genoemd dat het u om reden van het vermeende gebrek aan propiska in Tsjetsjenië onmogelijk zou zijn een nieuw Russisch paspoort te verkrijgen" laat verzoekster gelden dat een propiska een instrument was dat ten tijde van de Sovjet-Unie werd gebruikt om personen aan hun woonplaats te binden en om migratie te controleren. Het was, aldus verzoekster, een soort vergunning om op een welbepaalde plaats in Rusland te wonen en voor een wijziging van de woonplaats was toestemming nodig. Verzoekster merkt vervolgens op dat dit systeem bij de val van de Sovjet-Unie werd afgeschaft. Ze verwijst dienaangaande naar literatuur waarin wordt gesteld dat "een probleem waar veel migranten mee te maken krijgen is de zogenaamde propiska; dat is een vergunning om in een bepaalde plaats in Rusland te wonen; tot 1993 stond de woonplaats van iedere burger in de voormalige Sovjet-Unie vermeld in zijn of haar paspoort; voor verandering van woonplaats was toestemming nodig; na 1993 werd het propiska-systeem afgeschaft". Door naar een 'propiska' te verwijzen schendt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de geschonden geachte bepalingen. De materiële motiveringsplicht gebiedt immers, zo stelt ze, dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en hetzij uit de beslissing zelf blijken, hetzij uit het administratief dossier. De verwijzing naar een document dat reeds

achttien jaar geleden werd afgeschaft, voldoet naar haar mening duidelijk niet aan deze voorwaarde. Het toont, zo merkt ze op, aan dat het Commissariaat-generaal geen gedegen onderzoek heeft gevoerd naar de omstandigheden van haar asielaanvraag, waardoor conclusies worden getrokken die niet stroken met de realiteit.

2.2. In de bestreden beslissing, waarin wordt besloten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend en haar de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, wordt in de eerste plaats opgemerkt dat uit verzoeksters verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat zij haar huidige, tweede asielaanvraag gedeeltelijk op dezelfde verklaringen baseert als haar eerste asielaanvraag en dat zij daarnaast een aantal nieuwe asielmotieven aanhaalt. Er wordt in de beslissing herinnerd aan het feit dat haar eerste asielaanvraag werd onderzocht waarbij werd besloten dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters verblijf in Grozny en Tsjetsjenië zodat evenmin geloof kon worden gehecht aan de problemen die zij er zou hebben gekend omwille van haar relatie met E.R.I. Tevens wordt erop gewezen dat ook de Raad van State besloot dat er in verzoeksters hoofde geen vrees voor vervolging kon worden vastgesteld, onder andere omwille van haar gebrekkige elementaire kennis van Tsjetsjenië en de stad Grozny. Vervolgens wordt opgemerkt dat verzoekster tijdens haar huidige, tweede asielaanvraag geen verklaringen of documenten heeft neergelegd die deze appreciatie kunnen ontkrachten. Immers, zo luidt de beslissing, haalt verzoekster geen enkel nieuw bewijs aan van haar verklaarde verblijf in Tsjetsjenië. Dienvolgens kan er in het kader van verzoeksters huidige, tweede asielaanvraag evenmin geloof worden gehecht aan haar verklaringen dat zij er, in geval van een terugkeer, nog problemen zou kennen omwille van R. of omwille van haar etnische origine. Voorts wordt opgemerkt dat verzoeksters verklaring volgens dewelke zij niet naar de Russische Federatie kan terugkeren omdat zij geen Russisch paspoort heeft of kan verkrijgen, niet aannemelijk is. Betreffende de door verzoekster aangehaalde problemen van haar moeder, die zijzelf ook zou kunnen kennen in geval van een terugkeer omdat zij geen Russisch paspoort heeft, wordt gesteld dat verzoekster dit door haar genoemde asielmotief niet aannemelijk heeft kunnen maken. Verder wordt opgemerkt dat, gelet op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaring dat haar paspoort werd geconfisqueerd en zij bijgevolg geen paspoort meer heeft, verzoekster ook niet aannemelijk heeft kunnen maken dat zij haar studies in de Russische Federatie om die reden niet kan verderzetten. De commissaris-generaal besluit dat de door verzoekster neergelegde documenten in het kader van haar tweede asielaanvraag onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van haar eerste asielaanvraag te herstellen en om de nieuwe asielmotieven aannemelijk te maken.

2.3. Verzoeksters kritiek op het feit dat het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissing verwijst naar een 'propiska', terwijl dit document al achttien jaar geleden zou zijn afgeschaft, gaat niet op. Immers, zoals de verwerende partij in haar nota terecht opmerkt en zoals uit het administratief dossier onomstotelijk blijkt, was het niet de commissaris-generaal, maar verzoekster zelf die wees op het belang van het bezit van een 'propiska'. Zij bracht dit voor het eerst ter sprake tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal. Meer bepaald gaf zij, toen de commissaris-generaal haar de vraag stelde waarom zij de brief d.d. 25 september 2009 van een zekere S. aan haar moeder als een nieuw element in haar asielaanvraag voorlegde, als antwoord dat *"dat is bewijs dat je zonder propiska niets kan doen id RF, dat geldt voor mijn moeder en ook voor mijzelf"* (stuk 3, gehoorverslag CGVS 16/12/2010, p. 10). Het Commissariaat-generaal is, zo blijkt uit het gehoorverslag, vervolgens dieper ingegaan op het bezit van een propiska en heeft verzoekster hieromtrent verschillende vragen gesteld (*Ibid.*, p. 10). Verzoekster heeft deze allen beantwoord, doch heeft, zo dient te worden vastgesteld, bij het beantwoorden van die vragen nergens melding gemaakt van het feit dat het 'propiska'-systeem al lange tijd zou zijn afgeschaft. Verzoeksters kritiek getuigt, gelet op het voorgaande, dan ook van weinig ernst. Overigens blijkt uit de informatie die door verwerende partij aan de nota werd toegevoegd dat, ofschoon het systeem van propiska zoals het bestond ten tijde van de Sovjet-Unie thans niet meer bestaat, in de volksmond met betrekking tot de registratieplicht voor alle personen die zich in het land bevinden –in het huidige systeem betreft het een informatieplicht voor de burger om zijn woonadres door te geven aan de lokale autoriteiten- nog steeds het oude Sovjetbegrip 'propiska' wordt gebruikt (Nota met opmerkingen, bijlage). Het is, zoals door verwerende partij in haar nota terecht wordt opgemerkt, dan ook in die betekenis dat het begrip 'propiska' in verzoeksters verklaringen en bijgevolg in de bestreden beslissing moet worden gelezen.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster enkel kritiek uit op die ene overgang in de bestreden beslissing waarin kort gewag wordt gemaakt van het begrip 'propiska'. Deze kritiek is, zoals zonet werd vastgesteld, volkomen onterecht. Verzoekster laat de overige concrete overwegingen uit de bestreden beslissing ongemoeid. Ze gaat also volledig voorbij aan de verscheidene andere pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, met name dat zij thans geen enkel nieuw bewijs aanhaalt

in verband met het door haar verklaarde verblijf in Tsjetsjenië, dat om die reden geen geloof kan gehecht worden aan haar verklaringen dat zij nog problemen zou kennen omwille van R. of omwille van haar etnische origine, dat haar verklaring over het ontberen van een paspoort niet aannemelijk is, waardoor evenmin aannemelijk is dat zij haar studies in de Russische Federatie om die reden niet kan verderzetten. Verzoekster weerlegt op generlei wijze deze pertinente motieven. Zij blijven derhalve gehandhaafd en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.5. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus wordt opgemerkt dat, om hiervoor in aanmerking te komen, verzoekster het bestaan van zwaarwegende gronden voor een reëel risico op ernstige schade moet aantonen bij terugkeer naar haar land van herkomst. Verzoekster laat echter na in haar verzoekschrift ook maar enig element aan te brengen waarom zij in aanmerking zou kunnen komen voor een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zodat de Raad derhalve niet kan overgaan tot een beoordeling dienaangaande.

2.6. Er werd geen schending aangetoond van artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf augustus tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN